

22130207

THAI A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A : LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 8 May 2013 (morning)
Mercredi 8 mai 2013 (matin)
Miércoles 8 de mayo de 2013 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is *[20 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[20 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[20 puntos]*.

จงเขียนบทวิเคราะห์วรรณกรรมตามคำถามชี้แนะจากข้อความที่คัดมาเพียงข้อเดียวเท่านั้น บทวิเคราะห์ของท่านจะต้องตอบคำถามชี้แนะทั้งสองข้อที่ให้มา

1.

5 ลูกสาวคนเล็กไม่ได้ลุกไปไหน หลอนนั่งอยู่ที่เดิม กวาดสายตาไปรอบๆ ด้วยความรู้สึกหงุดหงิด หลอนอายุสี่สิบเจ็ดปี ทำงานธนาคารที่มีข่าวออกมาว่ากำลังจะปลดพนักงานออกอีก ความวิตกกังวล ความขุ่นมัวทับถมทวีขึ้นทุกวัน หลอนโทษพี่สาวที่ทำให้พ่อต้องขายบ้าน ขายที่ดิน และเงินทุกบาททุกสตางค์หายวับไปกับเจ้าหนี้ ไม่เหลือเป็นมรดกให้ใครอย่างที่ควรจะเป็น ภาพของพ่อที่นอนขดตัวอยู่เบื้องหน้าสร้างความรู้สึกคับแค้นให้กับหลอนมากขึ้น พ่อทำตัวเอง แล้วยังมาโทษหาเอาอะไร

หลอนได้ยินเสียงเดิน หันไปเห็นผู้เป็นแม่กำลังก้าวเข้ามา ใบหน้าของนางสงบ ดวงตามีทุกข์ปนสุขผสมกันอยู่อย่างละครึ่ง เหมือนสีของท้องฟ้าที่ระบายไม่เสร็จ สุขคือเมื่อนางเห็นลูกๆ อยู่กันพร้อมหน้า แต่ความทุกข์มันฝังอยู่อย่างอนันต์กาลก็เท่านั้น

10 “มากินข้าวกันเถอะ” เสียงนางเบาเหมือนดังมาจากอีกโลกหนึ่ง
“มีอะไรกินบ้างละแม่” หลอนถาม ดวงตาที่เคยสดใสเมื่อเป็นเด็กหญิงเล็กๆ หายไป นางยังคงยิ้ม เวลานี้ดวงตาสวมคู่ของพวกเด็กๆ ไม่เหมือนเดิม
“ผัดถั่วงอกกับเต้าหู้แล้วก็ไข่เจียว”
“แม่กินเถอะ”
หัวใจของนางหลอนหาย จนนางต้องรีบเข้ามาตามหาในครัว

15 นางเปิดตู้เย็น สอดสายสายตามองหาของที่เหลือ มีอะไรบ้าง ที่ชั้นวางไข่มีไข่ไก่เหลืออยู่สองฟอง ในชั้นใต้ช่องแข็งมีเนื้อไก่เหลืออยู่ชิ้นเล็กๆ พอดีผัดผักได้อีกสักมื้อ แต่นางอยากได้ไส้กรอกสักห่อมากกว่า ลูกสาวคนเล็กชอบกินไส้กรอกทอดกับซอสพริก นางเปิดตู้ที่ลิ้นชักชั้นล่างสุด มันควรจะมียกกัดหอม มะเขือเทศหรือแตงกวาเหลืออยู่บ้าง เพื่อที่จะได้กินกับไส้กรอกทอดร้อนๆ แต่นางไม่ได้ซื้อของพวกนี้มานานแล้ว

20 นางรีบออกไปตลาด และตรงไปที่ร้านขายอาหารประเภทไส้กรอก มีแฮมและเบคอนด้วย นางซื้อไปที่ไส้กรอกหมูอย่างดีและถามราคา
“กิโลละร้อยเจ็ดสิบบาท เอาเท่าไร”
“แฮมละ” นางถามไปอย่างนั้น
“สองร้อยสี่สิบ ซีดละยี่สิบสี่”
นางมองไส้กรอกกับแฮมแล้วก็สายศีรษะ
[...]

25 แดดยามเก้าโมงเช้าแรงจัด มองเห็นเปลวแดดยิบๆ อยู่เบื้องหน้า ผู้เป็นแม่ของลูกทั้งสามเดินอยู่ในซอยเล็กๆ กำลังจะกลับบ้าน เวลานี้นางมองเห็นแต่ภาพในครัว กระทะ ตะหลิว เต้าแก๊ส เหม็ชิมอยู่ตามไรผม ซอกคอก หลังและไหล่ จนรู้สึกเหนียวเหนอะไปหมด แต่นางยังคงต้องรีบเดินเร็วๆ เพื่อเข้าครัวปรุงอาหารอีกครั้ง เมื่อเดินมาได้ครึ่งทางก็ต้องอุทานออกมาเบาๆ ว่า

30 “ซอสพริก”
นางเดินหันหลังกลับ สมองของนางกำลังทำงานหนัก ด้วยการพยายามนึกทบทวนว่าซอสพริกขวดเก่ายังอยู่ในตู้เย็นหรือเปล่า น่าจะยังพอมืออยู่บ้าง นางหันหลังกลับอีกที และเดินคู่ฝ่าเปลวแดดไปเบื้องหน้า
ตอนนี้ครัวเหมือนสถานที่ที่จะบันดาลความสุขให้นาง นางวางของลงบนโต๊ะ รีบเดินไปเปิดตู้เย็น สอดสายสายตามองหาซอสพริก มันตั้งอยู่บนชั้นวางขวดน้ำ เหลืออยู่เกือบครึ่ง รอยยิ้มปรากฏขึ้นบนใบหน้าที่ยิ้มเหม่อ

35 สวรรค์ในครัวเล็กๆ ได้เกิดขึ้นอีกครั้ง เปลวไฟสีน้ำเงินจากเตาแก๊สพลิวไหวเบาๆ ยามสายลมพัดผ่านเข้ามาทางหน้าต่าง น้ำมันในกระทะเริ่มร้อน มีเสียงดังเบาๆ นางลอกพลาสติกใสออกจากห่อไส้กรอกอย่างรวดเร็ว ล้างน้ำและผ่าไส้กรอกตรงส่วนหัวลงมาสี่แฉก

ไส้กรอกในจานเหี่ยวนิ่ม และเย็นชืดอยู่ในจาน นางผานแตงกวาสีเขียวเป็นแว่นๆ และมีมะเขือเทศผานบางๆ วางเคียงซอสพริกขวดเก่าตั้งอยู่บนโต๊ะ

40 ลูกสาวคนเล็กเดินเข้ามาออกอวดแม่และพูดว่า
“แม่ไม่น่าลำบากเลย หนูไม่ได้ทำอะไรแม่ซักหน่อย” หล่อนมองไปที่จานไส้กรอกและพูดยิ้มๆ ว่า
“ไส้กรอกแบบนี้มันอันตราย ที่หลังแม่อย่าซื้ออีกนะ ใส่ทั้งสี่แล้วก็มีสารก่อมะเร็งมาก เนื้อหมูก็เป็นชนิดเลว ส่วนมากผสมแป้ง แม่ดูไม่ออกหรือหรือจะ หนูบอกแม่แล้วว่าไม่ต้องลำบาก”

45 นางอึ้ง สวรรค์หายไปต่อหน้าต่อตา นางนึกลงโทษตัวเองน่าจะตัดใจซื้อไส้กรอกกิโลละร้อยเจ็ดสิบบาทมาสักครึ่งกิโลก็ยิ่งดี แต่นางก็ได้ทำลงไปแล้ว ในกาที่ตัดใจซื้อไส้กรอกชนิดเลวที่เป็นสีแดงออกซำๆ เพียงกิโลละสี่สิบบาท
“ทิ้งไปเถอะแม่ ไส้กรอกแบบนี้ราคามันถูก แต่พิษมันร้ายแรงมากทีเดียวนะแม่”

เสาวรี, ความฝันของพ่อ (1994)

- (a) จงวิเคราะห์ว่าผู้แต่งใช้กลวิธีใดบ้างในการนำเสนอภาพความสัมพันธ์อันร้ายกาจระหว่างสมาชิกในครอบครัวนี้
- (b) จงอภิปรายความสัมพันธ์ระหว่างลูกสาวกับแม่ตามที่น่าเสนอในที่นี้ว่ามีนัยยะสำคัญอย่างไรบ้างต่อความหมายโดยรวมของข้อความที่คัดมา

2.

ตกเปลี่ยว

<p>๑. ตะวันคล้อยบ่าย ชายชราหนึ่งตกปลาอยู่คนเดียว บนก้อนหินเปล้าเปลี่ยวริมเกาะร้าง</p> <p>เบื่องหน้าคือน้ำใส</p> <p>5 มองเห็นพื้นทรายสะอาดขาว เขี่ยกับเงาของเขาซ้อนทับกันอยู่ใต้ผิวน้ำ</p> <p>มันเลื่อนไหวไปตามระลอกคลื่น อันคืบคลายเข้าสู่ฝั่ง เขานั่งนิ่งนานนับ</p> <p>10 ประหนึ่งเป็นเนื้อเดียวกับก้อนหิน</p> <p>แล้วสายตาพราวแต่ลมมก็เหลือบเห็นฝูงปลาชิวปลาสร้อย ปลาน้อยเหล่านี้ล้วนหิวกระหาย และหนีตายมาจากการไล่ล่าของปลาใหญ่ ซึ่งไม่เคยเจียดเข้าใกล้เหยื่อของเขาแม้แต่ตัวเดียว</p> <p>15 มือชืดเขียวที่จับคันเบ็ดสั่นระริก</p>	<p>๒. ชายชราหนึ่งหน้านี้ กดข่มความหิวในท้องไส้ สองมือไร้เรี่ยวแรง มีอาจดิ่งเหยื่อหนีการรุมแย่งแทะของปลาน้อย 20 เขี่ยร่อยไปอย่างรวดเร็ว</p> <p>ชั่วขณะผิวน้ำเรียบสงบ เขาพบเงาตัวเองเป็นรูปปลาใหญ่ผอมโซ ฝูงปลาชิวปลาสร้อยโผล่เข้าใส่ ภาพเงาแหวกไปที่ละส่วน 25 และมีเลือดไหลออกมาปนกับน้ำแดงฉาน</p> <p>เขารู้สึกเจ็บปวดทรมานปานใจจะขาด คันเบ็ดหลุดจากมือ ร่างดินทุรนทุราย ก่อนสำนึกจะเลื่อนหาย เขาคล้ายคล้ายเห็นเบ็ดปักอยู่ก้างปากของเขาตัวเอง.</p>
---	--

ยงศ์ ยโสธร, รอยเวลา (1991)

- (a) จงวิเคราะห์ทฤษฎีทางวรรณศิลป์ที่กวีใช้เพื่อสร้างบรรยายกาศในบทกวีว่ามีลักษณะเด่นด้านใดบ้าง
- (b) จงอภิปรายนัยยะสำคัญของชื่อบทกวีต่อความหมายโดยรวมของบทกวีชิ้นนี้